

єврейських, 1 — український. Під час війни всі ці райони були ліквідовані, а Кримська автономія перетворилася в область Росії. В 1954 р. Крим був переданий Україні, а в 1991 р. була відновлена автономія Криму.

Територіально-адміністративний устрій України, сформований в умовах командно-адміністративної системи, характеризується надзвичайно громіздкою структурою, він має три-чотири щаблі: область—район—сільрада або область—район—міськрада—райрада міста. Схема побудована за принципом матрьошки: місто в місті, у місті — район, у районі — населений пункт. Яскравим прикладом є Ялта й Севастополь, які враховують кілька десятків територіальних одиниць і відповідне структурування органів місцевого самоврядування. У такій хаотичній схемі дуже складно здійснити розрахунок і провести облік ефективності використання бюджетних коштів, розподіл й використання ресурсів, а також розподіл повноважень.

Така система малоефективна, забюрократизована, з великим штатом працівників. Тому питання про проведення територіально-адміністративної реформи актуальне і активно дискутується серед учених, депутатів, у місцевих органах влади.

Для того щоб територіально-адміністративний устрій відповідав інтересам українського народу, кожній окремій територіальній частині України необхідно надати права в її самоврядуванні, що дозволяє забезпечити реалізацію інтересів і потреб населення. Суть адміністративно-територіальної реформи полягає в повній передачі повноважень і ресурсів на місця, до місцевого самоврядування, влада повинна бути передана безпосередньо туди, де відбувається контакт людини й першого владного інституту. Населення постійно зіштовхується з величезним комплексом проблем, таких, як дороги, освітлення, опалення, гаряча й холодна вода, дахи, дитячі садки, місцевий транспорт, санітарний і ветеринарний контроль, турбота про інвалідів, підростаюче покоління й т. ін. Зробити ці послуги вчасно і якісно держава не в змозі, тому що перебуває далеко від цих проблем. І тільки один інститут може реалізувати ці послуги — це місцеве самоврядування. Але серйозним гальмом у реалізації функцій місцевого самоврядування є територіальний устрій країни, що не дає ні повного комплексу повноважень, ні необхідних ресурсів для надання населенню соціально-економічних послуг.

Сьогодні в Україні 27 тисяч сіл, а сільських рад — близько 10 тисяч, тобто, у середньому, на три села приходить одна сільрада. Одна з основних ідей реформи — влада повинна прийти в кожне село, селище.

Територіально-адміністративний розподіл України повинен стимулювати ефективну роботу всіх ланок державної влади (законодавчої, виконавчої і судової) і органів місцевого самоврядування, гарантувати права й свободи людини.

Пам'ятки Криму в Списку всесвітньої спадщини БХЕ8КО

Денисенко О.А. - доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат історичних наук, доцент

Найбільш відомі пам'ятки світового значення Криму включені до Списку всесвітньої спадщини UNESCO, в якому станом на 2013 р. значилося 962 об'єкти, у тому числі 7 представляють Україну. Список об'єктів всесвітньої спадщини ЦУЕЗКО, які отримують особливий охоронний статус ведеться і постійно поповнюється з 1978 р. Включення до списку дає додаткові гарантії збереження і цілісності, підвищує престиж територій і установ, які управляються ними. Статус об'єкта сприяє розвитку культурного туризму. У разі конфліктних ситуацій дозволяє залучити міжнародну економічну і політичну допомогу експертів ЦУЕЗКО. Завдяки співпраці України з Європейським Союзом, який із 2011 р. активно підтримує охорону культурної спадщини АР Крим у рамках проектів ЄС

«Дослідження для популяризації культурної спадщини в Криму» та «Підтримка і диверсифікація кримського туризму», проводиться робота з дослідження кримських пам'яток і підготовки відповідних документів для номінації пам'яток до Списку всесвітньої спадщини UNESCO.

Унікальною пам'яткою античності і середньовіччя є Херсонес Таврійський, пам'ятки якого зосереджені в межах сучасного міста Севастополя та є складовими Національного заповідника «Херсонес Таврійський» [1, с. 66.]. У червні 2013 р. на 37-ій сесії Комітету Світової спадщини у Камбоджі «Стародавнє місто Херсонес Таврійський та його Хора (V ст. до н. е. по XIV ст. н. е.)» включені до Списку пам'яток всесвітньої спадщини UNESCO. Херсонеське городище є єдиним у Північному Причорномор'ї цілісно збереженим зразком античного міста, яке існувало з V ст. до н. е. по XIV ст. н. е. Тут збереглися залишки міського планування вулиць, житлових, господарських та культурних споруд. Хора - це унікальні фрагменти ділянок сільськогосподарських околиць стародавнього міста [2, с. 66.]. Ця пам'ятка - єдина в Європі, яка дає можливість зрозуміти систему організації господарської діяльності та розподілу території між громадянами античного міста. Відповідно до рекомендацій Міжнародної Ради з питань пам'ятників та видатних місць здійснюються підготовчі роботи для номінації наступних 15 пам'яток України, включених до попереднього Списку пам'яток всесвітнього значення. Серед них - три пам'ятки представляють історію та культуру Криму [3]. Це - Ханський палац у [Бахчисарайі](#), столиці Кримського Ханату, центрі політичного, духовного і культурного життя кримських татар, який знаходиться у складі [Бахчисарайського історико-культурного заповідника](#). Бахчисарайський палац - єдиний у світі зразок кримськотатарської палацової архітектури [XVI-XVII ст.](#) До палацового комплексу входять північні та південні ворота, Світський корпус, палацова площа, головний корпус, гарем, ханська кухня і стайня, бібліотечний корпус, соколина вежа, ханська мечеть, Персидський сад, ханський цвинтар, гробниця ([дюрбе](#)) Дилари-бікеч, гробниці Північне і Південне дюрбе, надгробна ротонда, баня «Сари-Гюзель», набережна з трьома мостами, сади і паркові споруди, [Єкатерининька миля](#), «Фонтан Сліз» та інші об'єкти. Планується, що номінація відбудеться у середині 2015 р. під час 39-ї сесії Комітету Всесвітньої спадщини.

До Списку пам'яток всесвітньої спадщини UNESCO двічі було запропоновано внести пам'ятки Судацького заповідника. У 2007 р. як «Комплекс пам'яток Судацької фортеці VI-XVI ст.», а у 2010 р. як основну складову пам'ятки до серійної транснаціональної номінації «Торговельні пости та фортифікаційні споруди на генуезьких торговельних шляхах від Середземномор'я до Чорного моря». Фортеці Судак, Чембало та Феодосія, розташовані у південній частині Криму, запропоновані за критеріями, які демонструють важливий обмін людськими цінностями протягом певного періоду в межах культурного регіону в сфері розвитку архітектури та ландшафтного планування. Архітектурні ансамблі фортець Судак, Чембало та Феодосія є прикладом успішної взаємодії людини з природним ландшафтом у сфері фортифікаційного мистецтва та розбудови міст і морських портів. Збереглися залишки кріпосних стін, башт і палаців у Кафі (Феодосія) та Чембало (Балаклава), побудовані під керівництвом італійських архітекторів, фортеця і консульський замок у Солдайї (Судак) ([XIV](#) ст.). Роботи з дослідження, а також підготовка документів для номінації цих пам'яток знаходяться в активній фазі, але подальша діяльність у цьому напрямі зіштовхнулася з непередбаченими проблемами, пов'язаними з окупацією Криму у березні 2014 р. [4, с. 66.].

Кримський півострів завжди вабив своєю унікальною природою - морем, горами, сонцем, повітрям - туристів з усіх кінців світу, діячів науки, і культури, літератури, з якими пов'язана велика кількість «місць пам'яті», в яких закодована історія Криму. Трагічні події в історії корінного народу Криму відзначені пам'ятними знаками про депортацію кримськотатарського народу у травні 1944 р.

Питання охорони і збереження культурної спадщини Криму в умовах кримської кризи, створеної Російською Федерацією в кінці лютого 2014 р., потребують термінового

вирішення. Крим є тимчасово окупованою територією, і вирішення долі культурного надбання, як ніколи, залишається актуальним. Це стосується збереження культурних цінностей нерухомих пам'яток, у тому числі внесених до Списку всесвітньої спадщини UNESCO, які відтепер перебувають в управлінні російської держави. Ці питання необхідно вирішувати на державному рівні із залученням міжнародних організацій - Європейського Союзу, Ради Європи, UNESCO, які підтримують Україну і висловлюють готовність до посередництва між Україною і Росією. Цілком своєчасним є проведення спільної наради представників властей від української і російської сторін, на які покладено захист культурних цінностей та охорона культурної спадщини і укладання спеціальної угоди з питань, котрі врегулюють статус культурних цінностей Музейного фонду України, а також культурної спадщини. Важливою, на нашу думку, є пропозиція Міністерства культури України щодо управління культурою на тимчасово окупованій території Криму за міжнародного посередництва.

Список використаних джерел:

1. Кармазіна Н.В. Нариси розвитку історичного краєзнавства в Криму (1954-1991 рр.) - Сімферополь, 2005. - 320 с.
2. Охорона, використання та пропаганда пам'яток історії та культури в Українській РСР (Збірник методичних матеріалів в шести частинах). Григор'єва Т.Ф. Частина п'ята. Вивчення, охорона і спорудження пам'яток історії та культури в Криму, як один з напрямків краєзнавчих досліджень. - К., 1983. - С. 67 - 78.
3. 5. Україна - ЮНЕСКО - постійне представництво //Режим доступу [//unesco.mfa.gov.ua/ua/Ukraine-unesco/cooperation/](http://unesco.mfa.gov.ua/ua/Ukraine-unesco/cooperation/)
4. Скуридин А.А. Заметки по истории паспортизации памятников города Севастополя в советский период //Праці Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень. - Вип. 7. - К., 2012. - .556 с.

Актуальні питання правового статусу коледжів та технікумів

Середа Р.М. - магістр права

Науковий керівник: завідувач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Мозоль Н.І.**

Нещодавно стало відомо, що вищі навчальні заклади I-II рівня акредитації, а це коледжі та технікуми, втратять статус вишів.

У зв'язку з тим, що до коледжу або технікуму школяр може вступати після 9-го класу, маючи неповну середню освіту. За всіма міжнародними класифікаціями, не можна здобувати вищу освіту, не здобувши повну загальну.

Відповідно до цього, Міністерство освіти та науки України затвердило Концепцію розвитку освіти на 2015-2025 роки, яка передбачає приведення у відповідність національної освіти міжнародним стандартам [1].

Серед основних завдань, визначених у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, є реформування професійно-технічної освіти згідно з європейськими стандартами шляхом розроблення та сприяння прийняттю у новій редакції Закону України «Про освіту».

Юридичний статус вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації планують закріпити у новому законі “Про професійну освіту”, яким планують передбачити існування двох її рівнів: кваліфікований робітник та молодший спеціаліст (майстер, організатор виробництва) та передбачити можливість інтеграції молодшого спеціаліста із ступенями вищої освіти.